

mærkninger angaaende Redningsvæsenet. Hvorvidt der er Grund til at ansætte Mandstab ved den foreslaaede Station ved Serup, er noget, der ikke har været forhandlet om i Udvalget, men det kan jo ske. Det ærede Medlem for Listed, der har foreslaaet Strandvagter, har vistnok i den Henseende Tilslutning fra adskillige Sider, for saa vidt det lader sig gennemføre. Jeg antager ikke, at Finansudvalget fra sin Side vilde gøre Modstand derimod.

Endelig har jeg at sige til det ærede Medlem for Fredensborg (S. Hage), at jeg ganske vist maa have taget Munden for fuld ved at sige, at hele Folketinget vilde gaa med til det i Fjor i Fællesudvalget stillede Forslag om en Statssubvention af 60,000 Kr. til endnu en Eshjærgroute. Det ærede Medlem for sit Bedkommende slutter sig jo nemlig ikke dertil. Men jeg maa da ogsaa tilføje, at jeg for mit Bedkommende visse ingenlunde betragter disse Statssubventioner som noget glædeligt og ønskeligt; tværtimod, det vilde utvivlsomt være ulige bedre, om disse vigtige Samfærdselslinier kunde betjenes uden nogen som helst Subvention. Men da Forholdene nu en Gang have stillet sig saaledes, at vi ere komne ind paa den Vej, og da det maa anses for givet, at vi i alt Fald foreløbig ere nødsagede til at fortsætte, saa er det i fælles Interesse, at det, der opnaas, er saa godt og fyldestgørende som muligt. Der var i Fjor en Forudsætning, at en Subvention af 60,000 Kr. vilde være tilstrækkelig. Det blev den Gang endog meddelt, at der foreslaa et Tilbud fra et privat Selskab om at etablere en Linie paa disse Wilkaar. Udvalget er gaaet ud fra, at for en lignende Sum maatte det kunne ske ogsaa i Mar. Hvis det imidlertid skulde vise sig, at der krævedes en væsentlig højere Subvention, vil man i enhver Henseende staa frit over for Spørgsmaalet om Hensigtsmæssigheden af at hde en saadan.

S. Sørensen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre til den højtærede Landbrugsminister. Det, jeg udtalte angaaende Forsøget med Sanddæmperen ved Øksby Strand, gaar netop i samme Retning som det, den ærede Landbrugsminister nu udtalte, idet jeg dog fremhævede, at det var kun et Forsøg, hvorimod man havde Erfaring for, at der virkelig kunde hjælpes ved et Dige. Skulde derfor Forsøget med Sanddæmperen falde uheldigt ud, kunde man jo senere hjælpe ved at bygge et Dige. Men jeg anbefalede i øvrigt Tinget at vedtage det af Landbrugsministeren her forelagte Forslag.

N. Nielsen: Idet jeg takker den højtærede Minister og den ærede Ordfører for de saaldne Udtalelser, vil jeg dog gerne endnu fremsætte et Par Bemærkninger angaaende Mergeltransporten. Jeg har ikke paa Forhaand været blind for, at den Indstilling, der er gjort, er en venlig Indstilling, idet Udvalget jo har fulgt Hedeelskabets Anvisning og for saa vidt takker jeg derfor. Det, jeg vil gøre gældende, er simpelthen det, at Forslaget alligevel vil have til Følge, at Jordyrelsen vil blive for stor for Mergelbrugterne, og hvis man tænkte sig, at man stod paa bar Bund og skulde begynde paa Anlægget, vilde det næppe paa de her givne Betingelser være kommet i Stand paa flere af de Steder, hvor der nu er Løseplads for Mergel. Jeg skal selvfølgelig ikke deraf slutte, at selv om Fragten nu forhøjes til $\frac{1}{3}$ af hele Fragten, som her foreslaaet, saa vil der aldeles ikke blive Mergeltransport, men jeg frygter for, at det vil indskrænke Brugen af Mergel saa meget, at der vil blive mindre Fremgang, ja, rimeligvis Nedgang i Hedebyrktningen, hvilket jo er uheldigt, da den har stor økonomisk Betydning for Landet. Forholdet er jo det, at der nu er foreslaaet Betaling af $\frac{1}{3}$ af Fragten, medens man tidligere kun har betalt $\frac{1}{6}$. Jeg vil derfor endnu, inden vi slutte denne Forhandling, ved Siden af at takke for de velvillige Udtalelser, der ere saaldne her, tillige henstille, at de ogsaa maa føre til, at man virkelig kommer ned med den Fragt, der bliver fordret af de vedkommende. Det er ikke alene Fragten, der fordrer Mergelen; men denne skal jo ogsaa købes, og derhos maa Spor anlæg og Løseplads betales ekstra. Jeg vil altsaa henstille alt dette til velvillig Overvejelse, saa at man, som jeg sagde før, kommer noget nærmere til det, der har været den bestaaende Ordning tidligere, altsaa ikke til $\frac{1}{3}$, men til $\frac{1}{6}$ af Fragten. Man kan vel ikke her sætte noget bestemt, men dog noget, der rækker hen imod dette, og gøres det, er man sikker paa, at Udviklingen vil komme til at gaa i det gamle Spor, medens derimod en Forhøjelse, særlig en stor Forhøjelse, vil mere eller mindre hemme den Udvikling, der er i Gang, og vanskeliggøre en ny Udvikling, som vi jo dog alle ere enige om vil være til Gavn for det hele og store.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Wendingsforslag Nr. 25 paa Udvalgets Liste til § 18 af Landbrugsmini-